

det hele taget forholdt sig med Organisationernes Regnskaber, og der var ingen der mere end de ledende Husmænd selv misbilligede, at der var en saadan Uorden i dem — naturligvis misbilligedes det ogsaa af den daværende Landbrugsminister lige saa vel som af den nuværende. Der forelaa ikke nogen Grund til af Karl Hansens halvt private, lidt forvirrede Breve at lave nogen ny Sag i Departementet. Der var jo fra den nuværende Landbrugsministers tidligere Ministerperiode en Sag i Departementet om de uordentlige Regnskaber, og det, som skulde foretages paa det Tidspunkt, vi vare Minister, var en Undersøgelse af disse Forhold indenfor Husmandsorganisationerne selv. Den fandt Sted; men den fandt Sted under meget vanskelige Forhold. Thi der stod jo en stærk Kamp mellem Husmændene. Karl Hansen, som da var Formand, kæmpede med den øvrige Bestyrelse og kæmpede med stor Iver, og der var Uro og Forvirring og indbyrdes Kiv, og alt dette vanskeliggjorde i høj Grad Samlingen af det Materiale, der skulde til. Bestræbelserne fortsattes imidlertid stadig, og det varede ikke længe, efter at disse Breve vare komne til Ministeriet, inden man var naaet saa vidt, at man havde Betingelser for at tilvejebringe nogen Klarhed i disse Forhold. I Juli Maaned vare de naaede saa vidt i Husmandsorganisationerne her paa Sjælland — det var for Resten vistnok ikke blot de sjællandske, men de samvirkende danske Husmandsorganisationer, for i hvert Fald optræder Jørgen Nielsen, Viby, som jo er Jyde, ved den Lejlighed —, at man foreslog nedsat et Udvalg. Det er offentliggjort Søndag den 24. Juli i „Husmanden“, hvor det hedder — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier —: „Derefter foreslog han“ — det er Jørgen Nielsen, Viby — „Nedsættelsen af et Udvalg og forespurgte Karl Hansen, om han kunde sanktionere, at f. Eks. en saa rettænkende Mand som Folketingsmand Kr. Pedersen, Sandby, indtraadte i Udvalget som Repræsentant for ham. Dette tiltraadtes af Karl Hansen, og derefter forlod denne Mødet, idet Jørgen Nielsen udtalte, at han som gammel Medarbejder med Karl Hansen vilde arbejde for at

skaffe ham Oprejsning, hvis det viste sig, at han havde lidt Uret.“ Der nedsattes saa et 3 Mand's Udvalg, og det indsamlede Materiale forelagdes for dette Udvalg. Udvalget fandt, at der var Grund til at foranstalte en Undersøgelse, men henstillede til Hovedbestyrelsen at rette en Henvendelse til Landbrugsministeren om at foranstalte denne Undersøgelse. Dette er underskrevet af Kr. Pedersen, M. Lind og Emil Rasmussen.

Nu var Forholdet saa heldigt for den nuværende Landbrugsminister og paa en Maade ogsaa for Husmandsorganisationerne, at den nuværende højtærede Landbrugsminister paa denne Tid er bleven Minister, saaledes at han altsaa faar Adgang til at blive den høje Dommer i hele denne Sag. Hvor kan han ønske sig noget bedre! Naar jeg siger, at det ogsaa var heldigt for Husmandsorganisationerne, er dette af den Grund, at hvis det havde været min ærede Sidemand her (Poul Christensen), som havde afsagt den Kendelse, som den nuværende Landbrugsminister senere afsagde, vilde der have været Mulighed for, at man fra en ildesindet Side kunde have beskyldt min ærede Sidemand for af Husmandsvenlighed at have dømt for mildt. Men nu er det selveste den nuværende Landbrugsminister, som bestandig farer frem med Ild og Sværd mod Husmændene, som afsiger denne Kendelse. Og hvordan bliver saa denne Kendelse? Efter at der er fældet en misbilligende Dom over, at Karl Hansen har haft disse 500 Kr., som han dog har betalt tilbage, resumeres det hele til Slutning saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse det op —: „Omend det nu efter det foreliggende maa antages, at de udbetalte Statstilskud til Dels ere anvendte paa en anden Maade end af Ministeriet med fuld Føje forudsat ved Beløbenes Anvisning paa Grundlag af de indsendte Kvartalsopgørelser, og skønt der ikke har kunnet tilvejebringes et fyldestgørende Materiale til Oplysning om, at der i det hele fra Foreningernes Side er anvendt et lige saa stort Beløb til Planteavlens Fremme som de ydede Statstilskud, har Ministeriet dog ikke fundet tilstrækkelig Grund til at søge de her omhandlede Forhold yderligere oplyst gennem en langvarig og bekostelig offentlig